

Tá fyra hús voru í Koltri, voru fólkin um 50, tá talið var mest. Nú eru tey fyra

bara hava seyð. Her er nógur bakki og ringt at reka, sigur hann. Og at biðja fjallfólk kostar ikki einki.

Jóan Pauli er ikki samdur við Jarðarráðnum í, at tveir garðar ikki kunnu vera í Koltri.

— Tað veldst um, hvørjir festararnir eru. Vóru tað eg og beiggj mín, kundi tað gingið, sigur hann.

Gamla skipanin sigur, at oyggin ber 160 seyðir.

Aseyðatalið er í lötuni eitt sindur lægri, tí nakað er farið í vetur.

Góð hús

Bæði sethúsin í Koltri eru í góðum standi. Húsin, Jóan Pauli og familjan bøgva í, eru í hvussu er

Tann litli er framfarin nóg, sigur heilsusysturin Maria Nordendal Petersen

sett væl í stand innan, og tey eru eisini klødd av nýggjum. Nøkur gomul úthús forust í ódnarveðrinum í vetur, men tað ber til at byggja nýggjan hjalluttan nakað hóvastak, heldur Jóan Pauli.

Nátturugripasavnið og Fornminnisavnið hava verið frammi við eini ætlan um at friða húsin og — um eingin fer at bøgva á oynni — eisini at friða oynna fyri seyð, t.v.s. taka allan seyðin av. Tær ætlanirnar hevur Jóan Pauli ongar serligar viðmerkingar til, tí hann vildi helst hildið fram sum festari. Og ikki heldur hann tað bera til at friða ein part av oynni fyri seyð, tí so stór er Koltur heldur ikki.

Sjálvt um eingi neyt eru, hevur Jóan Pauli í lötuni ov mikið at gera. Seyðin slepti hann út seint, fyri at tað ikki skuldi lemja ov tíðliga, men nú stendur so lembingin fyri. Og nóg er at taka upp eftir veturin.

Gott samband

Jóan Pauli heldur ikki, tey eru so avskorin frá øðrum við at bøgva í Koltri. Rit-an kemur, tá nakað er at koma til, og tyrlusamband er fleiri ferðir um vikuna. Tyrlan er sjálvandi álitið um veturin. Vegur er ikki av lendingini niðan á bakkan, men tosað verður um at gera hann. Tað hevði verið góð hjálp til tann tyngra flutningin, eitt nú tá kjot skal flytast av oynni.

Um tey fáa løyvi at byggja fjós, halda tey tað bera væl til at hava neyt. Higartil hevur í hvussu er ikki staðið á at selt neytakjöt. Teirra ætlan er at byggja fjós til 70 neyt.

Vit fara innar at tosa við Einu og heilsusystirina Mariu. Tær kennast bæðar, tí Maria vitjaði eisini nakrar ferðir, tá Heðin, eldri sonur bóndafólkin, var litli. Alt stendur væl til, børnini trivast væl bæði, og mamman somuleiðis.

Heilsusysturin veit ikki rættliga, nær hon aftur fer út í Koltur, men tað gongur neyvan long tíð. Tann litli drongurin skal to fyrsta dagin til barnakanningar í Havn.

Eina hevur ikki teir

stóru trupulleikarnar við pinkubarni sínum. Hon um bagir einki, og hon hevur jú átt barn fyrr.

Somu sømdir í útoyggj

— Vit hava tosað um, hvussu gongur, og eg havi vegleitt í tí, eg kann. Drongurin tekur uppá, sum hann skal, sigur Maria. Hon heldur tað vera gott, at tey í útoyggj fáa somu sømdir sum hini aðrastaðni, at heilsusystirin kann vitja. Og henni

Orð: Randi
Myndir: Kalmar

damar sera væl av og á at vitja familjuna í Koltri.

Vit hava stundir til ein skjótan drekkamunn, men so er tyrlan á veg úr Suðri um Havnina. Jóan Pauli, Eina, Heðin og litibeiggj í vogni fylgja okkum trimum aftur til tyrlupallin, har vit í øllum ganginum frá tyrluni veittra farvæl. Og sjei minuttir seinni lenda vit á flogvøllinum.

Koltur ber 160 seyðir, nakað er farið í vetur, men nú fer at lemja

Bylingarnir eru tveir við einum húsi í hvørjum. Jóan Pauli og Eina bøgva við børnum sínum Norduri í Gerði. Hin bylingurin nevnist Suðuri í Húsi

